

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3C/82/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8210200850
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcel Kirnág
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2013:8210200850.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudcom JUDr. Marcelom Kirnágom v právnej veci žalobcu Slovak Telecom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469 zast. JUDr. Oliverom Balážom, advokátom, Zámocká 10, 811 01 Bratislava proti žalovanému C. Y., U.. XX.XX.XXXX, R. C.. I. XXXX/XX, XXX XX R., zast. opatrovníkom C.. Ľ. Š., H. E. Ú.L. O. E. D., Q.a účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 348,82 € s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a .

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 123,04 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, H.: XXXXXXX, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bardejov dňa 10.02.2010 domáhal od žalovaného zaplatenia 348,82 € s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 348,82 € od 28.07.2008 do zaplatenia a náhrady trov konania. Táto istina pozostávala zo sumy 99,87 € ako nezaplatené faktúry za elektronické komunikačné služby, ktoré žalobca poskytol žalovanému. Žalobca si taktiež uplatnil sumu 248,95 € ako nárok za dojednanú zmluvnú pokutu.

Rozsudkom č.k. 3C 82/2010-59 zo dňa 20.05.2011 Okresný súd Bardejov vyhovel návrhu žalobcu v celom rozsahu a priznal žalobcovi istinu v celkovej výške 348,82 € pozostávajúcu z čiastkových nárokov uvedených vyššie s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 348,82 € od 28.07.2008 do zaplatenia, ako aj trovy konania vo výške 20,50 € titulom zaplateného súdneho poplatku, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného.

V odvolaní namietal, že v prípade nepremlčania by bola dôvodnou len tá časť žaloby, ktorá sa týka nezaplatených faktúr za elektronické komunikačné služby poskytnuté žalovanému žalobcom, teda konkrétne suma 99,87 € a zákonný úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne k uvedenej sume. Nárok na zmluvnú pokutu je neopodstatnený, nakoľko zmluvná pokuta bola dojednaná ako sankcia za porušenie

zmluvných povinností, ako zabezpečovací prostriedok za účelom dosiahnutia vyššej istoty, že žalovaný zotrvá v zmluvnom vzťahu a že si bude svoje povinnosti plniť. Uviedol, že je zrejmé, že zmluvná pokuta plní funkciu paušalizovanej náhrady škody, a je teda sankciou za porušenie povinnosti. Žalobca ponúka spotrebiteľom svoje služby prostredníctvom štandardných formulárových zmlúv, ktoré sú vopred pripravené, a ktorých zmluvné podmienky nemôžu spotrebiteľa žiadnym spôsobom ovplyvniť. To sa týka aj ustanovenia zmluvnej pokute.

Žalovaný mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej a nezmenenej výške za akékoľvek porušenie povinnosti v zmysle zmluvného vzťahu so žalobcom. Je zrejmé, že žalovaná zmluvná pokuta vo výške 248,95 € je takmer 2,5- násobkom ceny za neuhradené elektronické telekomunikačné služby. Takáto zmluvná pokuta má nežiaduci rozmer, je neobhájiteľná a neprimerane ukracuje spotrebiteľa.

Vedľajší účastník ďalej konštatoval, že súdna kontrola štandardných formulárových zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl. Je rozhodujúce, že predmetná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa.

Nárok žalobcu na zaplatenie sumy 248,95 € titulom zmluvnej pokuty je neopodstatnený a rovnako neopodstatnený je nárok žalobcu na úroky z omeškania k zmluvnej pokute. V obdobných veciach o neprijateľnosti zmluvnej pokuty už viackrát rozhodol Krajský súd v Prešove, napr. rozsudkom zo dňa 09.05.2011 vo veci sp. zn. 18Co 136/2010, rozsudkom zo dňa 29.06.2011 vo veci sp. zn. 2co 137/2010 a rozsudkom zo dňa 20.09.2011 vo veci sp. zn. 6Co 113/2010.

S poukazom na podanie zo dňa 02.11.2007, označené ako „Pokus o zmier - predsporová výzva“, ktorým vyzval T-Mobile Slovensko, a.s. žalovaného, aby najneskôr do 15.11.2007 uhradil dlžnú sumu s tým, že ak v uvedenom termíne dlžnú sumu v celom rozsahu nezaplatí, T-Mobile s účinkami odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty poskytutej na úhradu, teda k 16.11.2007, odstupuje od Zmluvy o pripojení. Vedľajší účastník v odvolaní uviedol, že vzhľadom na príslušné zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka vznáša námietku premlčania celej pohľadávky žalobcu, uplatňovanej žalobou, pretože žaloba bola súdu doručená dňa 10.02.2010, teda po uplynutí premlčacej lehoty.

Odvolaním bol napadnutý aj výrok o trovách konania.

Vedľajší účastník zároveň žiadal, aby odvolací súd zaviazal žalobcu k náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktoré mu vznikli titulom právneho zastúpenia.

Na základe uvedeného vedľajší účastník žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne, vysloví, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania a žalobcovi uloží vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 93,74 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, alternatívne, ak nie sú splnené zákonné podmienky, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril žalobca, a to podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.02.2012, v ktorom uviedol, že medzi ním a žalovaným bola dňa uzavretá dňa 08.09.2006 Zmluva o pripojení č. XXXXXXXX, ku ktorej bol dňa 08.09.2006 uzavretý dodatok, na základe ktorého si žalovaný dohodol balík služieb „100VIAC“, ktorý obsahoval aj mobilný telefón zn. Benq Siemens EL 71. Dodatkom „100VIAC“ sa žalovaný okrem iného zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a počas nej si riadne a včas plniť zmluvné povinnosti. Pre prípad porušenia zmluvných povinností s následkom odstúpenia od zmluvy bola v dodatku dojednaná zmluvná pokuta vo výške 7.500,- Sk, t.j. 248,95 €.

Žalovaný si neplnil zmluvné povinnosti a neuhrádzal faktúry za poskytované služby. Prevádzka jeho SIM karty bola preto obmedzená na prijímanie hovorov a núdzové volania od 07.12.2006. Po doplatení dlžnej čiastky bola SIM karta opäť aktivovaná 04.07.2007. Dňa 06.09.2007 bola prevádzka SIM karty

opäť obmedzená na prijímanie hovorov a núdzové volania. Dňa 02.11.2007 bol žalovaný vyzvaný na doplatenie dlžných súm s poskytnutím dodatočnej lehoty na plnenie do 12.12.2007 s upozornením, že po márnom uplynutí poskytnutej lehoty žalobca v nasledujúci deň odstupuje od zmluvy.

Poukázal tiež na to, že žalovaný uzavrel Zmluvu o pripojení a dohodol si balík služieb s využitím možnosti získania mobilného telefónu za 1,- Sk, pričom jeho reálna cena bola 6.190,- Sk (205,24 €). Cena poskytovaných služieb pre zvolený program predpokladala mesačný objem služieb za 669,- Sk (22,21 €)/mesiac na obdobie 24 mesiacov. Celkom bola zabezpečená pohľadávka v sume 22.241,50 Sk (738,28 €). Žalovaný nedodržiaval zmluvnú viazanosť o 19 mesiacov. Žalovaný opakovane porušoval svoje povinnosti a svojím konaním zapríčinil odstúpenie od zmluvy. Žalobcovi spôsobil vznik pohľadávky v celkovej hodnote 99,86 € nezaplatením faktúr za poskytnuté služby, výpadok tržieb vo výške 420,28 € a ujmu 162,48 € za poskytnutú zľavu na mobilný telefón. Zostatok zabezpečovacieho záväzku bol 582,76 €. Vyúčtovaná zmluvná pokuta bola 248,95 €.

Žalobca v predmetnom podaní ďalej uviedol, že zmluva a Dodatok boli medzi účastníkmi individualizované, ich obsah bol dotvorený podľa požiadaviek žalovaného priamo na zmluvnom pracovisku a vpísaný počítačom do textov uzatváraných dokumentov, ktoré sú pripravené ako všeobecné formuláre. Zmluva a dodatok boli vytlačené a spoločne so žalovaným odsúhlasené, že ich dojednané obsahy zodpovedajú jeho požiadavkám. Priebeh zmluvného vzťahu naznačuje, že žalovaný mal opakovane problémy Zmluvu plniť a platiť za poskytované služby. Musel si byť vedomý, že bude musieť zmluvnú pokutu zaplatiť a mal možnosť voľby a oboznámil sa s podmienkami, ako aj následkami, vyplývajúcimi z prípadného porušenia zmluvných podmienok pred uzavretím zmluvy. Taktiež uviedol, že dojednanie zmluvnej pokuty, ako aj jej výšky, je zásadne vecou vzájomnej dohody strán. Zmluvná pokuta je v súlade s platným právom a jej výška zodpovedá zabezpečeným pohľadávkam. Právny poriadok je postavený na zmluvnej voľnosti strán a zákon zmluvnú pokutu neminimalizuje, ani nemaximalizuje. Zmluvná pokuta v tomto prípade plní prevenčnú a hlavne reparačnú funkciu.

Na základe takto doplneného podania žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu 348,82 € s príslušenstvom a nahradiť trovy konania.

Dňa 16.03.2012 doručil žalobca súdu prvého stupňa vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka, v ktorom uviedol, že nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty je dôvodný, nie je neprimeraný, nie je v neprospech spotrebiteľa a nie je neopodstatnený, nespôsobuje nerovnováhu a nejde o neprijateľnú podmienku.

Poukazujúc na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.11.2011 sp. zn. 10Co/44/2011, rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/4/99, sp. zn. 1Obdo/V 93/2004, ZSP 57/2006, sp. zn. 6Obo/25/2008 a rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28Cdo/575/2005, žalobca ďalej uviedol, že ak by potencióálna sankcia neodrádzala dlžníkov od porušenia ich povinností, došlo by tým k ľahkovážnemu uzatváraniu zmlúv z ich strany s tým, že dlžník by dopredu vedel, že ľahko príde k drahému zariadeniu a v prípade omeškania s jeho platením ho súd zaviazá len na doplatenie zmluvnej povinnosti, pričom predmetné zariadenie, ktorého trhovú cenu je radovo v stovkách eur, skutočne získa len za „korunu“.

Pokiaľ ide o výšku zmluvnej pokuty, osobné, majetkové či sociálne pomery žalovaného nie sú kritériom pri posudzovaní (ne)primeranosti zmluvnej pokuty, ani pri rozhodovaní súdu o aplikácii moderačného práva.

Vo vzťahu k vedľajším účastníkom vznesenej námietky premlčania žalobca uviedol, že s týmto tvrdením nesúhlasí a nesúhlasí ani s tvrdením, že uplatnenie nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty je uplatnením nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Aj v prípade, že by to tak bolo, platí troj-, resp. desaťročná premlčacia doba. K odstúpeniu od zmluvy došlo ku dňu 16.11.2007. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty zaslaním faktúry zo dňa 08.07.2008 so splatnosťou 27.07.2008. Objektívna premlčacia doba začala plynúť 28.07.2008 a skončila by najneskôr 28.07.2011. Žalovaný svojím konaním zaviniel odstúpenie od Zmluvy a pred týmto odstúpením aj právo vyúčtovať

riadne dojednanú zmluvnú pokutu. Pre posudzovaný prípad je potrebné aplikovať ust. § 107 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na predchádzajúci priebeh plnenia zmluvy žalobca oprávnené mohol predpokladať doplatenie dlžných faktúr až do okamihu odstúpenia od zmluvy. Keď žalobca dňa 10.02.2010 uplatnil v premlčacej dobe svoje právo na súde, premlčacia doba od uplatnenia po dobu konania neplynie.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd odmietol odvolanie vzhľadom k tomu, že neobsahuje náležitosti podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p., najmä absentuje uvedenie odvolacieho dôvodu a napadnutý rozsudok potvrdil a zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania.

Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 12.06.2012 č.k. 19Co 44/2011-84 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

S účinnosťou k 01.07.2010 došlo k zlúčeniu spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s., Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019, so spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469, ktorá ako univerzálny právny nástupca prebrala celé imanie, všetky práva a povinnosti, záväzky a pohľadávky zanikajúcej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 05.02.2013, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu, právny zástupca vedľajšieho účastníka, ani ustanovený opatrovník žalovaného sa nedostavili, pričom doručenie predvolania u ustanoveného opatrovníka vykázané dňa 13.11.2012, neúčast' neospravedlnená. Právny zástupca vedľajšieho účastníka svoju neúčast' ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 10.01.2013. O odročenie pojednávania nežiadal. Preto súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti, prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd sa na pojednávaní oboznámil s podaným návrhom zo dňa 25.01.2010 a s pripojenými listinnými dôkazmi, a to s fotokópiou zmluvy o pripojení zo dňa 08.09.2006, s fotokópiou Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 08.09.2006, s faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 27.07.2007 na sumu 69,61 €, s faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 27.08.2007 na sumu 27,57 €, s faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 27.09.2007 na sumu 1,03 €, s faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 27.10.2007 na sumu 1,66 € a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 27.07.2008, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti, s pokusom o zmier zo dňa 02.11.2007 a tiež s výpisom z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava žalobcu, s písomnými vyjadreniami účastníkov vo veci samej a s obsahom ďalších v spise pripojených listinných dôkazov a po vykonanom dokazovaní zistil tento skutkový stav:

Dňa 08.09.2006 žalovaný, v postavení fyzickej osoby nepodnikateľa, uzavrel so žalobcom Zmluvu o pripojení č. 2402722, ku ktorej bol dňa 08.09.2006 uzavretý dodatok, na základe ktorého si žalovaný dohodol balík služieb „100viac“, ktorý obsahoval aj mobilný telefón zn. Benq Siemens EL 71. Týmto Dodatkom sa žalovaný okrem iného zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a počas nej si riadne a včas plniť zmluvné povinnosti. Pre prípad porušenia zmluvných povinností s následkom odstúpenia od zmluvy bola v Dodatku dojednaná zmluvná pokuta vo výške 248,95 €. V článku 12 Všeobecných podmienok je odkaz na výšku úroku z omeškania v zmysle platnej zákonnej úpravy. Využívaním služieb poskytovaných žalobcom vznikla žalobcovi celková pohľadávka v sume 348,82 €, ktorá predstavuje poplatky za hovorné, mesačné poplatky vo výške 99,87 € a zmluvnú pokutu vo výške 248,95 €. Žalovanému pôvodný žalobca zaslal pokus o zmier s rozpisom neuhradených faktúr, na čo však žalovaný nereagoval.

Žalobca žalovanému za ním poskytnuté služby vyfakturoval faktúrami tieto sumy:

č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2007 splatnou dňa 27.07.2007 na sumu 69,61 €

č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.08.2007 splatnou dňa 27.08.2007 na sumu 27,57 €,

č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.09.2007 splatnou dňa 27.09.2007 na sumu 1,03 €,

č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.10.2007 splatnou dňa 27.10.2007 na sumu 1,66 €,

č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.07.2008 splatnou dňa 27.07.2008 na sumu 248,95 €, (zmluvná pokuta), spolu 348,82 Eur. Uvedené súd zistil z vyššie uvedených faktúr adresovaných žalovanému.

Žalobca v pokuse o zmier zo dňa 02.11.2007 vyzval žalovaného na uhradenie sumy 99,87 € za poskytnuté elektronické komunikačné služby a zmluvnej pokuty vo výške 248,95 € (spolu pohľadávka 348,82 €) v lehote do 15.11.2007 s tým, že ak v uvedenej lehote nedôjde k úhrade pohľadávky, žalobca týmto odstupuje od zmluvy o poskytovaní služieb v súlade s čl. 15 bodom 15.3 písm. b) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb.

Nakoľko žalovaný nezaplatil dlžné čiastky za žalobcom poskytnuté elektronické komunikačné služby v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok ani v dodatočne mu poskytnutej lehote /do 15.11.2007/, žalobca z uvedeného dôvodu odstúpil od Zmluvy o pripojení ku dňu 16.11.2007.

Na pojednávaní konanom dňa 05.02.2013 súd krátkou cestou doručil jedno vyhotovenie podania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka zo dňa 09.01.2013 doručené súdu dňa 10.01.2013 právnomu zástupcovi žalobcu, ktorý uviedol, že čo sa týka vznesenej námietky premlčania, táto bola vznesená zo strany vedľajšieho účastníka, pričom vedľajší účastník toto právo, t.j. vzniesť námietku premlčania nemá, jedine žalovaný môže vzniesť námietku premlčania. V prípade, ak by bola námietka vznesená zo strany žalovaného, tak by to mohol namietkať aj vedľajší účastník.

Vzhľadom na vedľajším účastníkom vznesenú námietku premlčania práva žalobcu, zaoberal sa súd v prvom rade tým, či žalobca svoje tvrdené právo neuplatňuje po uplynutí premlčacej doby.

V zmysle čl. 15.2. písm c/ Všeobecných podmienok zmluva zaniká okrem iného aj odstúpením.

V zmysle čl. 15.3. písm. b/ Všeobecných podmienok Spoločnosť T-Mobile môže odstúpiť od Zmluvy, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnuté služby ani do 45 dní po dni splatnosti tejto ceny.

V zmysle čl. 15.12. Všeobecných podmienok v prípade odstúpenia od zmluvy oprávnenou zmluvnou stranou sa končí platnosť a účinnosť Zmluvy a zmluva sa ruší ku dňu doručenia písomného oznámenia o odstúpení od zmluvy druhej zmluvnej strane. Ak spoločnosť T-Mobile uvedie v tomto svojom oznámení o odstúpení od Zmluvy neskorší deň, ku ktorému má Zmluva na základe jej odstúpenia zaniknúť, zmluva zanikne až k tomuto dňu. Zánikom zmluvy zanikajú a rušia sa všetky právne vzťahy založené Zmluvou, resp. vzniknuté na základe Zmluvy.

V zmysle čl. 16.2 Všeobecných podmienok za kvalifikované doručenie upomienky, faktúry, zálohovej faktúry, výpovede a odstúpenie od Zmluvy sa považuje doporučené doručenie Listiny na poslednú známu adresu účastníka. Listina sa považuje za oznámenú dňom, kedy účastník alebo iná osoba spôsobilá na právne úkony, bývajúca na tej istej adrese a ochotná obstaráť odovzdanie Listiny účastníkovi prevezme oznamovanú Listinu a potvrdí jej prevzatie subjektu poverenému doručovaním. Ak nemožno Listinu oznámiť z akéhokoľvek dôvodu takýmto spôsobom, považuje sa Listina za oznámenú prvým dňom odbernej lehoty určenej na jej vyzdvihnutie po tom, ako bola táto Listina uložená u subjektu povereného doručovaním, i keď sa účastník o uložení Listiny nedozvedel.

V zmysle Poštových podmienok Slovenskej pošty zásielky, ktorých uloženie na pošte oznámil poštový doručovateľ adresátovi zanechaním písomného oznámenia v domovej listovej schránke, si môže adresát alebo oprávnený prijímateľ prevziať na pošte počas plynutia odbernej lehoty, ktorá je 18 kalendárnych dní. Do odbernej lehoty sa nezapočítava deň oznámenia o uložení zásielky na pošte.

Podľa § 43 ods. 1, 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 cit. zák. podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník

- a) opakovane neoprávnene zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z nedbanlivosti,
- b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti,
- c) pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí,
- d) opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania,
- e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 5 ods.7 cit. zák. účastník je ten koncový užívateľ, ktorý uzavrel s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o pripojení.

Podľa § 42 ods.1 písm. a) cit. zák. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa účtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods.2 písm. b) cit. zák. účastník má právo na poskytnutie verejnej služby rozsahu dohodnutom v zmluve a za cenu podľa tarify.

Podľa § 42 ods.4 písm. a) a b) cit. zák. účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami a platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 48 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď

oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty, alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 545a Občianskeho zákonníka neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Podľa čl. 12 bodu 12.1 Všeobecných podmienok ak v lehote splatnosti nedôjde zo strany účastníka k úhrade peňažného záväzku alebo jeho časti zo zmluvy alebo akéhokoľvek iného zmluvného vzťahu so spoločnosťou T-Mobile, má spoločnosť T-Mobile voči účastníkovi nárok na úrok z omeškania vo výške 15 % zo sumy nezaplateného peňažného záväzku ročne. V prípade, ak by výška úroku z omeškania stanovená podľa platnej právnej úpravy bola vyššia, ako je dohodnutá podľa prvej vety, má spoločnosť T-Mobile nárok na úrok z omeškania vo výške podľa takejto platnej právnej úpravy.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom ku dňu omeškania žalovaného /k 28.07.2008/, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska, platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V čase omeškania so zaplatením bola diskontná sadzba NBS stanovená na 4,25 %, teda výška úroku z omeškania činí v tomto prípade 8,5 % ročne.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

To neplatí, ak ide o predmet plnenia a cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi tohto konania bol založený záväzkový vzťah, a to Zmluvu o pripojení č. XXXXXXXX zo dňa 08.09.2006. Je zrejmé, že žalobca žalovanému telekomunikačné služby dodával a ich aj vyúčtoval faktúrami. Z prehľadu faktúr bolo zistené, že žalovaný nezaplatil načas faktúry za služby poskytnuté žalobcom v mesiaci jún 2007 až október 2007.

Zo strany vedľajšieho účastníka bola vznesená námietka premlčania v zmysle § 107 ods. 1 OZ.

Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ, aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Je nepochybné, že žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od spotrebiteľských zmlúv, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a

teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách, žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Zmluva o pripojení v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov je svojim charakterom občianskoprávnou zmluvou, hoci v Občianskom zákonníku nie je výslovne ako spotrebiteľská zmluva upravená (uvedené platí tak za znenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka pred novelou č. 568/2007 Z.z., ako i po uvedenej novele s účinnosťou od 1.1. 2008). Vzťah medzi Občianskym zákonníkom a zákonom č. 610/2003 Z.z. má povahu vzťahu všeobecného predpisu a osobitného predpisu (lex specialis). Je nepochybné, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a odporca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka). Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

Uvedené súd konštatuje z toho dôvodu, že práve zmluvné dojednania obsiahnuté v zmluvách týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty a uznáva jej vzťah aj k úrokom z omeškania, t.j., že zmluvná pokuta obstoí aj popri uplatňovaných úrokoch z omeškania. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Súd je názoru, že v spotrebiteľskom vzťahu by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že žalobca ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinností na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať

vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinností (§ 53 ods. 4 písm. k Občianskeho zákonníka). Kládne sa tým veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy, ktorý obsah zmluvy spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje, aby bol náležite opatrný a dôsledný aj pri dojednávaní vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta. Len týmto spôsobom sa efektívne zabezpečí, aby slabšia strana v spotrebiteľských zmluvách bola dostatočne informovaná o následkoch nesplnenia povinností a len týmto sa vypestuje vzťah dôvery spotrebiteľa k dodávateľom.

V danej veci zmluvnú pokutu tak ako je dojednaná v zmluve považuje súd ako neprimeranú sankciu, a to s poukazom na viaceré aspekty. Z hľadiska času dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad jeden mesiac pred uplynutím doby

viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Rovnako je bez akéhokoľvek významu to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t.j. či nezaplatí napríklad len cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu (v tomto smere dodávateľ až do prerušenia služby spotrebiteľa nijako neobmedzuje). Zmluvná pokuta patrí dodávateľovi podľa zmluvného dojednanja aj v prípade, ak nedôjde k ukončeniu zmluvy, pretože stačí len úkon spotrebiteľa, ktorý smeruje k ukončeniu zmluvy, pričom ukončenie ako také vôbec nemusí ani nastať. Takáto výška zmluvnej pokuty, ktorá je dojednaná rovnako vo všetkých zmluvách, predstavuje neprimerane vysokú sankciu za nesplnenie povinností, ku ktorým sa zaplataenie zmluvnej pokuty dojednálo. Je pritom zrejmé, že žalobca odvíja právo na zaplataenie zmluvnej pokuty od nesplnenia povinnosti zaplataiť splatné faktúry za poskytnuté služby, aj keď následne podľa pokusu o zmier zo dňa 31.03.2009, odstúpil od zmluvy v zmysle § 43 ods. 5 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách.

Rozhodujúce je, že problémová zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa a subjektívny postoj zmluvných strán (Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.09.2011, sp. zn. 6Co 113/2010).

Za nedôvodný preto súd považoval návrh žalobcu, ktorým sa domáhal zaplataenia zmluvnej pokuty zo zmluvy v sume 248,95 Eur.

Vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta je dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy, na ktoré sa vzťahuje okrem iných predpisov i osobitná úprava v Občianskom zákonníku, a to v § 52 a nasl. stanovení Občianskeho zákonníka a neprimerane vysoká zmluvná pokuta je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednanja ako neprijateľná zmluvná podmienka, v spotrebiteľských zmluvách preto nie je možné využiť tzv. moderačné právo upravené v § 545a Občianskeho zákonníka. Neprijateľná podmienka je neplatná ako taká, preto nemožno znižovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu. Moderačné právo slúžiace k zníženiu neprimeranej zmluvnej pokuty sa podľa názoru súdu uplatňuje v iných právnych vzťahoch ako spotrebiteľských, pretože vo vzťahu k ustanoveniam § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ide o všeobecnejšiu úpravu.

Na dôvažok súd okrem uvedených skutočností dodáva, že v konaní bola vznesená námietka premlčania uplatneného nároku vedľajším účastníkom a súd konštatoval jeho premlčanie (viď nižšie).

Podľa § 107 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

Súd konštatoval, že zo strany žalobcu došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy o pripojení, a to dňom 16.11.2007. Účinky odstúpenia od zmluvy sú uvedené v § 48 Občianskeho zákonníka. Zmluva sa od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom alebo účastníkmi dohodnuté inak. Zrušením zmluvy od začiatku (ex tunc), zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy a odstúpením vznikajú práva a povinnosti napr. z bezdôvodného obohatenia, či náhrady škody a účastníci zmluvy si v zmysle § 457 OZ majú navzájom vrátiť poskytnuté plnenia. Súd s poukazom na § 54 ods. 1 OZ konštatoval, že tieto citované ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy uvedené vo Všeobecných podmienkach, zhoršujú postavenie spotrebiteľa tým, že aj po zániku zmluvného vzťahu - zrušením zmluvy je povinný napr. uhradiť zmluvné pokuty (uvedené je v rozpore s § 457 OZ, o aké vrátenie plnení sa jedná?), či dokonca aj vo vzťahu k samotným účinkom odstúpenia. Svoje služby žalobca ponúka formou tzv. štandardných zmlúv (zmluva, dodatok, všeobecné podmienky). Vzhľadom k tomu, že tieto ustanovenia sa nachádzajú vo Všeobecných podmienkach žalobcu, je evidentné, že spotrebiteľ sa na ich tvorbe a individuálnom dojednaní podmienok, nemohol zúčastniť a ako „slabší účastník vzťahu“, ich prijal z dôvodu, aby mu boli poskytnuté telekomunikačné služby žalobcu (viď odôvodnenie vyššie). Súd si nevie predstaviť, aby žalobca individuálne prispôboval všeobecné podmienky požiadavkám spotrebiteľa - žalovaného. Preto sa súdu javia tieto dojednania ako neprijateľné.

Na základe uvedeného je súd názoru, že momentom odstúpenia od zmluvy nastal medzi účastníkmi právneho vzťahu režim bezdôvodného obohatenia v zmysle § 457 OZ, teda že sú povinní navzájom si vrátiť už poskytnuté plnenia. Ako vyplýva z podaného návrhu žalovaný ku dňu podania žaloby dlhoval žalobcovi na nezaplatených službách sumu 99,87 eur a zmluvnú pokutu vo výške 248,95 Eur. Nárok na zmluvnú pokutu zanikol už samotným odstúpením od zmluvy a tým, že súd uvedené dojednanie považoval za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného by v tomto prípade predstavovalo nezaplatenú cenu služieb, ktoré mu žalobca poskytol v sume 99,87 eur. Z tohto vyplýva, že aj vo vzťahu k uplatnenej námietke premlčania nároku bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 107 ods. 1 OZ vzťahujúce sa na premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Subjektívna lehota pre vydanie bezdôvodného obohatenia je 2 ročná. Žaloba bola podaná na súde dňa 10.02.2010. Je potrebné konštatovať, že bola podaná po uplynutí dvoch rokov od momentu odstúpenia od zmluvy, od ktorého súd premlčaciu dobu počítal s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa teda premlčal dňom 16.11.2009, teda uplynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty počítanej odo dňa 16.11.2007 kedy došlo k odstúpeniu od zmluvy, kedy žalobca mal vedomosť, že právny vzťah sa dostal do režimu spadajúceho pod § 457 OZ. Kto sa na jeho úkor obohatil, je evidentné. Vzhľadom k tomu, že žalobca vystupuje ako dodávateľ - poskytovateľ telekomunikačných služieb v rámci svojho predmetu činnosti, súd predpokladá jeho znalosť právnych predpisov upravujúcich poskytovanie služieb spotrebiteľovi a právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských zmlúv a ochrany spotrebiteľa. Preto mal konať s odbornou starostlivosťou a nedojednávať také zmluvné podmienky, ktoré zhoršujú postavenie spotrebiteľa.

Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 99,87 Eur s prísl. predstavujúcu neuhradené telekomunikačné služby by súd žalobcovi priznal, pokiaľ by v konaní nebola vznesená námietka premlčania zo strany vedľajšieho účastníka. Keďže takáto námietka vznesená bola, súd ju po vykonanom dokazovaní považoval za dôvodnú.

S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že žalobcovi nepatrí nárok na zaplata zmluvnej pokuty (jej neprijateľnosť) a nárok na zaplataenie služieb predstavujúce bezdôvodné obohatenie v zmysle § 457 OZ je premlčaný. Preto žalobu (o zaplataenie sumy 348,82 € s prísl.) zamietol v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 odsek 1 v spojení s ustanovením § 151 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku. Keďže v danej veci si žalovaný trovy konania neuplatnil, súd sa jeho prípadným nárokom na náhradu trov konania nezaoberal, i keď v konečnom dôsledku bol v konaní úspešný. Žalobca bol v konaní neúspešný, preto súd vyslovil, že ani on nemá nárok na náhradu trov konania.

Trovy konania si uplatnil prostredníctvom právneho zástupcu vedľajší účastník vo výške 124,04 €. Vychádzal pritom z hodnoty veci - uplatnenej žalobou vo výške 348,82 €. O trovách konania vedľajšieho účastníka súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného a žalobcu zaviazal na ich úhradu.

V zmysle vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. advokátovi patrí odmena za úkony právnej služby - 1.) prevzatie a príprava zastúpenia (§ 10 ods.1, §14 ods.1 písm. a) cit. vyhl.), 2.) odvolanie zo dňa 09.01.2013 - vyjadrenie zo dňa 7.05.2012 (§ 10 ods.1, §14 ods.1 písm. b) cit. vyhl.), za úkon právnej služby po 26,56 € a paušál 1 x 7,41 € (2011), 1 x 7,63 € (2012), DPH 20 % vo výške 20,51 €, spolu 123,04 €. Preto súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného na trovách konania - na trovách právneho zastúpenia sumu 123,04 €, ktoré je žalobca povinný uhradiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.